

Spotkanie rodziców dzieci komunijnych, 7.11.2021

Jak dobrze przeżyć spowiedź świętą?

Spróbuj zastanowić się nad odpowiedzią na podane pytania. Jeśli możesz, podziel się swymi przemyśleniami z grupą. Jeśli nie chcesz na nie odpowiadać dzisiaj, znajdź w najbliższym tygodniu przynajmniej jedną osobę, z którą porozmawiasz na ten temat.

1. Jakie przeżywam opory, trudności z sakramentem pojednania?

Np. przykre doświadczenie, upokorzenie, wstyd, lęk przed wyznaniem grzechów, lęk przed osobą kapłana, co mu powiem na spowiedzi, uraz do kapłana, lęk przed ośmieszeniem się, odczucie, że podchodzę do tego sakramentu mechanicznie, stale mam te same grzechy, obawa, bo dawno u spowiedzi nie byłem/byłam

2. O jakich owocach sakramentu pojednania jestem przekonany/a?

Np. mam odpuszczone grzechy przez Pana Jezusa ręką kapłana, otrzymuję na powrót łaskę uświęcającą, którą Jezus wysłużył mi na krzyżu, mam czyste sumienie, czuję ulgę na duszy, jestem umocniony/a w dobrym, mam poczucie wolności, lekkości, wraca duchowa pewność siebie, doświadczam poczucia bezpieczeństwa, wraca poczucie własnej wartości i tożsamości, doświadczam wewnętrznej radości i szczęścia: że Bóg mnie naprawdę kocha, że udzielił mi przebaczenia moich grzechów, że się nawróciłem/łam i zacznę wszystko od nowa

Trudności dziecka związane ze spowiedzią świętą:

- Lęk przed kapłanem, strach, że nie otrzyma rozgrzeszenia, obawa, że zapomni formuły, niepokój, że ksiądz powtórzy komuś grzechy – tu trzeba dziecku wszystko spokojnie wyjaśnić i uspokajać
- Brak rozeznania co do grzechów ciężkich (śmiertelnych) i lekkich (powszednich). Na te tematy należy rozmawiać tak długo, aż dziecko będzie dobrze zorientowane. Do takich rozmów trzeba co jakiś czas wracać. Dziecku trzeba przypomnieć, że przy grzechach ciężkich należy podać także ich liczbę.

Rola rodzica

- przygotowanie dalsze do spowiedzi: pomóc kształtować sumienie, wprowadzając chwilę refleksji nad minionym dniem przy modlitwie wieczornej – za co trzeba podziękować, a za co przeprosić Pana Boga i bliźnich, co poprawić
- bezpośrednio przygotowanie do pierwszej i kolejnych spowiedzi:
 - pomóc dziecku opanować formułę spowiedzi i przypomnieć ją przed spowiedzią
 - pomóc znaleźć odpowiedni rachunek sumienia i go przeprowadzić, zwłaszcza po raz pierwszy, dziecko nie powinno nam wyznawać grzechów, ale jeśli to zrobi, to jesteśmy zobowiązani do dyskrecji
 - pomóc wzbudzić akt żalu (własnymi słowami lub przy pomocy gotowej modlitwy)
 - pomóc zaplanować postanowienie poprawy (jedna, bardzo konkretna rzecz, lepiej mniejsza, a do zrealizowania)
 - towarzyszyć dziecku w dniu spowiedzi (jedno z rodziców lub inna bliska osoba)
 - przypomnieć dziecku o wypełnieniu pokuty i zadośćuczynienia